

„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA

LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges]

O MAMĂ CARE SE ROAGĂ (IV)

„Poate oamenii buni cred că îmi fac bine când mă deplâng și îmi arată mila lor, dar eu aș prefera tăcerea lor și ea mi-ar face mai bine.

Ce nesfârșit de bun și de îndurător este Dumnezeu, Tatăl ceresc. Știu că El este atotștiutor și omniprezent și deci știe și unde se află sârmanul meu copil și știu că Se ocupă de el. El nu vrea ca cineva să se piardă, de aceea Îl rog în fiecare ceas, să lase ca fiul meu să moară mântuit.

Eu n-am nicio dorință pentru pământul acesta. Nu-mi pasă de cursul acestei vieți pământești și amărâte, dacă el astfel câștigă cerul.

Tot ce am semănat, am semănat în nadejde și vreau să aștept plină de încredere.

Mi-ar plăcea să-l mai văd odată, înainte ca ochii mei să se închidă, înainte să plec acasă, dar și aici : „Tată, facă-se voia Ta !” – Dacă îngerii din cer se bucură pentru un păcătos care se pocăiește, atunci eu mă voi bucura de două ori împreună cu ei, când Domnul Isus va aduce acasă, pe brațele Sale, oița răătăcită.” –

Apoi la revăzut, aici, pe pământ, iar acum sunt împreună sus, reuniți pe veci. Din Lausanne, bolnav, pe moarte și obosit de viață, a fost transportat acasă „sub escortă”.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

Ce întoarcere tristă ! – „Numai în fața Ta am păcătuit !” striga el către Dumnezeu, din adâncul inimii pregătite pentru pocăință, căutând și găsim har în sângele Mielului. –

– Este istoria străveche a ademenirilor lui Satan și a plăcerilor lumii, a căror victimă căzuse de bunăvoie.

Mama loială l-a strâns la pieptul ei și i-a iertat tot ce greșise față de ea. A mai zăcut câteva săptămâni cu trupul infirm și cu răni pe spate. Încrederea credinței încercatei văduve s-a împlinit în mod strălucit. Rugăciunile ei neîncetate au ajuns direct la tronul lui Dumnezeu.

„Isus este totul pentru mine, numai Isus”, murmură el adesea și era răbdător și recunoscător pentru orice lucru cât de mărunț.

„Prea multă dragoste și fericire”, spunea el uneori, când îl vizita câte ceva.

„O, Doamne, nu le merit !”

El s-a lăsat spălat, să fie alb și curat, a lepădat haina pătată și a plecat acasă ca un biruitor, cu strigătul :

„Isus îi primește pe păcătoși ; m-a primit și pe mine.” Bătrâna recunoscătoare se bucura acum că va pleca și ea acasă, dar Domnul încă o mai lăsa să aștepte.

Abia câțiva ani mai târziu a putut și ea să se stingă și să fie cu Hristos. [Continuarea în numărul viitor ! Preluare din cartea : „Întâmplare” sau Providența Lui Dumnezeu ? ! O culegere de povestiri din viață ! Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt ! Editura : Frații Doenges din Dillenburg ! Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

ANUL XI, NR. 490 I 30 MARTIE 2025

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Țara lui va primi de la Domnul, ca semn de binecuvântare, cel mai bun dar al cerului, roua, cele mai bune ape care sunt jos ... ”.

[DEUTERONOM 33 : 13]

• Editorial

• Lumini peste veacuri (II)

• Cum pot fi mântuit ?

• O mamă care se roagă (IV)

Editorial. Lingura curată (II)

[Continuare din Foaia Creștinului I Nr. 488 / 16 Martie 2025]

„Chiar dacă te-ai spăla cu silitră, chiar dacă ai da cu multă sodă, nelegiuirea ta tot ar rămâne scrisă înaintea Mea, zice Domnul, Dumnezeu.” (Ieremia 2 : 22, textual)

Dumnezeu spune : „Toți sau răătăcit, toți s-au dovedit niște nemernici; nu este nici unul care să facă binele, nici unul măcar.” (Psalmul 14 : 3) „Nu este nici o deosebire. Căci toți au păcătuit.” (Romani 3 : 22 – 23)

Strălucitori pe dinafară, liniși, sunt mulți oameni, dar despre inima lor Dumnezeu spune că este „nespus de înșelătoare și deznădăjduit de rea”, este „rea din tinerețe”.

Dumnezeu îți cunoaște inima. N-ai mințit tu de atâtea ori, n-ai bârfit ? N-ai fost egoist încă din tinerețe ? Cum a fost cu gândurile imorale ? Sau au ieșit și din gura ta cuvinte imorale ? Sau poate chiar ai mers pe căile poftei murdare ?

Ochii lui Dumnezeu te-au văzut în întuneric. Câtă nerecunoștință față de Dumnezeu și față de oameni conține fiecare din zilele tale ?

Oare n-ai fost necinstit la cumpărat sau la vândut ? N-ai fost leneș, neloial la muncă, unde ai crezut că nu te observă nimeni ?

Pe lângă câte nevoi, necazuri, lacrimi ai trecut fără îndurare ? Câtă amărăciune, ură, răzbunare este în inima ta, evidențiată în vorbele tale ?

Toate acestea și o mie de lucruri pe care Dumnezeu le-a văzut, să fie spălate cu licărirea lucioasă a blândeții aparente ? O, te rog, recunoaște și mărturisește : „Sunt rău, murdar, vinovat” ! Tu n-ai a face cu oamenii, ci cu Dumnezeul cel sfânt.

Dar omul firesc este mult mai mult preocupat cu ceea ce spun oamenii orbi despre el, decât cu ceea ce spune Dumnezeul cel veșnic despre el.

[Continuare pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Enervarea, mânia, furia îi mistuie pe mulți oameni când aud că unul sau altul i-a judecat defavorabil.

Unii oameni au nopți nedormite și sunt profund îngrijorați pentru că un superior i-a declarat inapți sau neconștiințioși.

Dar cum îi judecă Dumnezeuul atotputernic, aceasta le este total indiferent.

Un bătrân și încercat slujitor al lui Isus, care și-a sfârșit calea în pacea lui Dumnezeu, a arătat cu degetul spre propria lui inimă și a spus :

„Știi că aici este o mocirlă, dar adâncimea ei n-am putut niciodată s-o pătrund !”

Acesta este adevărul despre inima noastră firească ; cu ce ne poate ajuta aceasta, să spunem înaintea oamenilor că am fi buni ?

Noi trăim, gândim, vorbim, umblăm în fața ochilor atotpătrunzători ai lui Dumnezeu.

Un creștin credincios găsește în el însuși numai slăbiciune, păcat și lipsuri.

Dar el vede o Persoană în care totul este desăvârșit, minunat, plin de dragoste, de credincioșie, de har și de putere.

Această Persoană este Isus ! A privi la El aduce bucurie și putere.

Cu cât un credincios caută mai mult compania lui Dumnezeu, cu cât umblă mai mult în dragostea Lui, cu atât mai profundă vede propria vină, neputința de a fi bun prin el însuși ; el recunoaște : totul este har ; numai Dumnezeu poate să dea naștere în mine la ce Îi place Lui ; și El face aceasta.

Despre lucrul acesta nu știe nimic un om neîntors la Dumnezeu, care găsește plăcere în el însuși.

Un bărbat căruia un slujitor experimentat al lui Dumnezeu i-a arătat păcatul lui, a ripostat în îndreptățirea lui :

„În fiecare zi îmi examinez munca zilei și când privesc în urmă la ziua trecută, atunci scot pălăria în fața mea și spun : „Karl, ai făcut bine !”

Lumea este plină de asemenea oameni, printre cei tineri și printre cei bătrâni ; chiar dacă nu se exprimă chiar așa fără rușine, totuși se supără foarte tare dacă îi consideri păcătoși sau vinovați.

Ei declară : păcatul, răscumpărarea, iertarea, harul ca fiind sofisticării teologice, care n-ar avea nici o importanță pentru oamenii sinceri, practici.

Ei răspund aceluia care îi cheamă la pocăință : *„Știi, eu am propria mea credință. Multe drumuri duc la cer. Cu siguranță duce și al meu.”*

Aceștia n-au nevoie de nici un Mântuitor, sunt mult prea buni pentru a-L accepta pe Salvatorul care spune :

„N-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși”. (Matei 9 : 13)

Tocmai că nu duc multe drumuri la cer, ci numai o cale : să fii spălat cu sângele lui Isus și să fii împăcat cu Dumnezeu cel sfânt și să fii preschimbat prin pocăință, întoarcere și nașterea din nou dintr-un păcătos pierdut într-un copil al Dumnezeului celui veșnic.

Numai un păcătos smerit, pregătit pentru pocăință, găsește în Isus o ușă deschisă spre cer. Isus Hristos a venit ca să-i mântuiască pe cei păcătoși. Aceasta este Evanghelia .

Supune-te harului lui Dumnezeu care te caută și lasă-ți inima și viața temeinic curățată cu sângele lui Isus !

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | V | Georg von Viebahn, BERLIN | 1900 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 11

ADONIRAM JUDSON

Apostolul Burmei

Când au ajuns la Calcuta, singura misiune era cea baptistă, începută de Felix Carey, fiul lui William Carey.

Bordul de misiune al bisericii congregaționale din America îl anunțase pe el de sosirea noilor misionari.

Așa se face că Felix i-a așteptat în port, le-a urat bun venit și fără să discute deosebirele, i-a dus la casa misiunii baptiste.

După câteva zile, Judson a avut o lungă discuție cu Felix și i-a mărturisit convingerea la care a ajuns în privința botezului.

Îndată după aceasta, membrii bapțiști au fost surprinși când soții Judson au cerut public să fie botezați conform Cuvântului sfânt.

Felix a făcut aranjamentul și pe data de 6 septembrie 1812, Adoniram și Ana Judson au fost botezați de misionarul William Ward.

Puțin după aceasta, au sosit și ceilalți trei misionari cu corabia Armonia. Ei au fost primiți tot la casa misiunii baptiste.

Nu știau încă nimic de botezul soților Judson. Abia s-a odihnit puțin și Luther Rice l-a luat pe Judson deoparte să-i spună ceva.

El a mărturisit lui Judson că, în timpul lungii călătorii, studiind cu atenție Noul Testament, a constatat că adevăratul botez e al celor ce cred, nu al copiilor mici și că nu e prin stropire, ci prin cufundare în apă, ceea ce coincide și cu simbolul botezului din Romani 6:4 de îngropare a candidatului și ridicarea cu învierea la o

viață nouă.

Judson l-a sfătuit să studieze bine textele în limba greacă, dar Rice i-a spus că tocmai aceea a făcut.

Atunci Judson i-a spus că și el și soția au ajuns la aceeași convingere și că ei deja au fost botezați.

O.K. Armstrong, în opul citat, la pagina 130, spune că pe data de 1 noiembrie 1912, a fost botezat și Luther Rice. În jurnalul său zilnic, Rice a scris : *„În această zi am fost botezat în numele Sfintei Treimi.*

Dea Domnul să gădesc totdeauna că Numele Său este un turn puternic la care pot oricând să recurg și să gădesc adăpost”.

Deși ei știau că ascultarea de Cuvântul Sfânt și acceptarea botezului înseamnă pierderea suportului financiar, fără să aibă ceva în loc, ei au fost gata să asculte ... ([Continuarea va fi în numărul viitor](#))

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA?

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : *„Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”.* [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : *„Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.*

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : *„ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”.* [Romani 6 : 23]

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”. [IOAN 3 : 16]

**„Doamne Isuse,
vino te rog și în viața mea !”**

[Continuare pe pagina 4]